

Kdo stál za Markem Dalíkem?

Městský soud v Praze dnes vynesl rozsudek, kterým uznal vinného Marka Dalíka, a to za napomáhání při přijetí úplatku a odsoudil ho, zatím nepravomocně, k pěti letům vězení a k zaplacení peněžitého trestu 5 milionů Kč.

Případ vzbudil značnou pozornost obrovskou výší požadovaného úplatku, ale i samozřejmostí, s jakou se vyjednávání kontraktu účastní soukromá osoba bez jakéhokoli mandátu, pouze vyhlášená svým úzkým vztahem s tehdejším premiérem.

Bez znalosti spisu či textu rozsudku se nelze odpovědně vyjádřit k důkazní situaci či výši trestu. Přesto lze na základě informací z médií upozornit na jednu zajímavou skutečnost, a tou je překvalifikování trestného činu spáchaného Markem Dalíkem.

Původně se měl Marek Dalík dle obžaloby dopustit pokusu o podvod, přičemž zákonná definice tento trestný čin popisuje jako skutek, při kterém pachatel získá výhodu pro sebe nebo pro jiného, a to tím, že někoho jiného uvede v omyl, nebo že něčího omylu využije. Dle soudu však nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty podvodu, neboť Marek Dalík nemohl nikoho uvést v omyl o svém vztahu k Mirku Topolánkovi a k dalším tehdejším členům vlády, neboť tento vztah skutečně existoval. Navíc by se při faktickém naplnění skutkové podstaty podvodu Marek Dalík vystavoval velkému riziku ohrožení jak své pověsti, tak pověsti a zájmů České republiky, případně by mohla být ohrožena realizace dalších veřejných zakázek. Pokud by totiž jednal skutečně podvodně a vztah k osobám disponujícím patřičnou pravomocí by pouze předstíral, zákonitě by nemohl dostát svým závazkům a slibům, které za úplatek zaručoval, a tím by nemohlo dojít k naplnění očekávání protistrany, která by úplatek zaplatila.

Marek Dalík byl nakonec odsouzen za napomáhání přijetí úplatku, přičemž definice trestného činu přijetí úplatku je založena na tom, že pachatel přijme nebo si nechá slíbit úplatek pro sebe nebo pro jiného v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu. Je třeba zdůraznit, že na jednání Marka Dalíka se vztahuje zprísňená trestní sankce, a to z toho důvodu, že čin spáchal v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch. A právě od výše požadovaného úplatku se odvíjela i další úvaha soudu, jež souvisela s argumentací vyvracející možnost spáchání podvodu, a to že Marek Dalík nežádal úplatek pouze pro sebe, ale též i pro jiného, což je zároveň indicie vedoucí závěru, že se mohlo jednat o tzv. velkou korupci, do které mohly být zapleteny i osoby disponující v rámci své politické funkce potřebnou pravomocí.

Soud vzal v potaz širší okolnosti případu, hodnotil reálné postavení Marka Dalíka, nikoliv pouze fakt, že nedisponoval formální pravomocí uzavření smlouvy ovlivnit, a více tedy hledal kořeny korupčního jednání. Dle TI tak změna právní kvalifikace, ke které se soud rozhodl, nereflektuje pouze vlastní jednání Marka Dalíka, ale upozorňuje i na možnou spoluúčast některých tehdejších politických představitelů, jejichž okruh není široký, ale chybí proti nim důkazy. Zejména proto lze postup soudu v tomto ohledu ocenit.